

hun levensomstandigheden (inkomen, huisvesting) te verbeteren en hechtten aan maatschappelijke betrokkenheid.¹⁵ Om hun doelen te bereiken streefden deze studenten naar democratisering van de universitaire bestuursstructuur, die zich tot dan toe nauwelijks aan de vergroting en massificatie van de instelling had aangepast. Hun middel was de SRVU.¹⁶ Na jaren van radicalisering kwam in 1969 – zoals elders aan de Nederlandse universiteiten – de escalatie: aan de vu

12 vond in juni de eerste grote bezetting plaats terwijl op hetzelfde moment werd gedemonstreerd in Assen, waar de ledenraad van de Vereniging voor Hoger Onderwijs op Gereformeerde Grondslag (kortweg 'de Vereniging', het hoogste bestuursorgaan van de vu) bijeen was voor haar jaarlijkse vergadering.¹⁷ Het doel was medebeslissingsrecht.

Dat medebeslissingsrecht kwam er al spoedig, zij het dat het initiatief niet bij de vu lag, maar bij het Ministerie van Onderwijs. Als reactie op de onrust die aan de Nederlandse universiteiten heerste, werd in 1970 de Wet Universitaire Bestuurshervorming (WUB) van kracht. De wet riep een universiteitsraad als hoogste universitaire bestuursorgaan in het leven. Van deze raad maakten ook studenten deel uit. Aan de vu liep de uitvoering van de wet vertraging op door de bijzondere bestuursvorm van de universiteit. Binnen de nieuwe constructie moest ruimte zijn voor de Vereniging die tot dan toe in laatste instantie de beslissingen had genomen en bovendien werd beschouwd als de voornaamste bewaker van de gereformeerde grondslag.¹⁸ Hoewel de vu in april 1972 haar eerste Universiteitsraad installeerde, zou het nog tot diep in de jaren '70 duren voor er een evenwicht was gevonden tussen vu-traditie en democratisering. Het grootste conflict speelde in de jaren 1975-1977 en ging over de vraag of communisten lid mogen zijn van een vu-bestuursorgaan, aangezien sommigen het communisme onverenigbaar vonden met de christelijke doelstelling van de universiteit.¹⁹ Uiteindelijk verzandde het conflict.

Actievoeren bleef in de jaren '80 en de eerste helft van de jaren '90 een frequent aspect van de studentencultuur.²⁰ Meebeslissen op de universiteit bleek van relatief belang in het licht van de talloze maatregelen die het Ministerie van Onderwijs in deze jaren bedacht om te kunnen bezuinigen op de uitgaven. De onmiddellijke aanleiding voor de bezuinigingsoperaties was de economische recessie. De